

Předmluva

Dobrý den, dámy a pánové, ale předpokládáme, že pravděpodobně jen pánové. Dovolte, abychom vám nastínili obsah brožurky, kterou právě držíte ve svých rukách. Následující texty pojednávají o skutečných událostech, které se nám staly v životě provázeném ženami. Obsažené rady a návody jsou lety prověřené a ověřené na vlastní kůži obou autorů, kteří se vám své zážitky a poznatky pokusí vylíčit v pokud možno humorné podobě.

Knížka se začala rodit léta páně 2017 na Máchově jezeře, kde se většina tohoto textu hemžila v našich hlavách po několika pivech či flaškách něčeho daleko horšího. I tak se všechno zakládá na pravdě a vše je odzkoušeno v terénu. Stejně vás proto prosíme, berte následující texty s humorem, protože smích léčí a prodlužuje život. Pokud se nám podaří váš život prodloužit i jen o pár minut, bude poslání této knihy splněno.

Přejeme příjemnou zábavu při čtení následujících řádků...

„Ženy a jejich přirození jsou různá, každá vyžaduje něco jiného, každá má ráda něco jiného, ale ve výsledku je díra jako díra“ – prof. Šlahounek na Plevíčkobraní 2017

*Věnováno naší staré, dobré partě: Bobovi, Mildovi, Jiříkovi, Tolijovi, Jarysovi,
Zůze, Ségře, Mladýmu, Ártýmu, Chomimu, Martinovi, Peťasovi, Bukakáčkovi a
taky trochu té Trušce...*

Obsah

1. Typy žen	6
2. Charakteristiky žen	10
3. Ženy na internetu	20
4. Druhy žen na internetu	22
5. Plevíčkobraní	26
6. Druhy lovu na krátkodobém plevíčkobraní	28
7. Co rozhodně neříkat a nebrat na sebe	31
8. Asistenti lovců	34
9. Typy škůdců	35
10. Dlouhodobé plevíčkobraní	40
11. Balící taktiky lovce plevíček	43
12. Odrazovadla	49
13. Lákadla	51
14. Zrádné znaky v chování plevíček	55
15. Význam některých použitých slov	57
16. Na závěr uzávěr	58

O autorech

Dr. Kamil Krápník – teoretický praktik, který se výzkumu a lovu pleviček věnuje již od roku 2006. Jeho zdánlivě svobodná mysl a rétorické schopnosti mu umožnily získat nepřeborné množství poznatků, o které se s vámi podělil v této knize. Při lovu je jeho nejoblíbenější taktika „**Úhoř**“. Jeho životní motto je: „*Dřískání, všechny chmury zahání.*“

Prof. Šimon Šlahounek – začínal jako naivní muž věřící na lásku a tu pravou ženu. Život ho však naučil, že u žen existuje hlavně láska k penězům a že jediná pravá je jeho levá ruka. Zlom nastal po několika neúspěšných vztazích, kdy se vypravil na vlastní pěst do džungle pleviček, kde rychle získával praktické i teoretické zkušenosti a vzorky. Vymyslel a prakticky dovedl k dokonalosti taktiku „**Murénka**“, kterou při lovu nejvíce používá.

Oba výše zmínění pánové jsou dlouholetými přáteli a po samostatné kariéře v oblasti výzkumu pleviček spojili své síly v roce 2009 a díky vzájemné spolupráci nakoukli o něco hlouběji do těchto neprobádaných končin, které se vám na následujících stránkách pokusí co nejlépe popsat.

1. Typy žen

V následující kapitole se zaměříme na různé typy žen, na které lze narazit. Od těch, na které narazit chcete přes ty, na které narazit nechcete, až po ty, na které nechcete narazit určitě...

Ženy jsme rozdělili do následujících čtyř typů:

- Paběrka
- Plevíčko
- Květ
- Zlatá růže

Paběrka – povětšinou ošklivější a ještě hloupější kamarádka plevíčka. K souloži dojde za jakékoliv situace, jenže – to fakt nechceš! Zde bych použil jeden vtíp, který používal můj bývalý kamarád: „*Víš jaký je rozdíl mezi sexem s ošklivou holkou a jízdou na skútru? Žádný. Obojí je super, dokud tě u toho nevidí kamarádi.*” Pokud se jde na plevíčka ve dvou, a jeden z lovců je zadaný, tak je povinností zadaného lovce paběrky zabavit a umést tak cestičku kamarádovi k plevíčku. Paběrka není vhodná na sex a už vůbec ne na vztah!!!

Plevíčko – většinou tuctová holka, normálního až lehce ošklivého vzhledu, stejně tak postavy. Pokud se při plevení přistoupí k sebevědomému vystupování a akce je jasně vedena k souloži, tak k souloži na 70% dojde. Plevíčka jsou nejvíce doporučována na jednorázovky, pokud je plevíčko lepšího vzhledu, tak i na dlouhodobý sex, nikoliv však na vztah.

Květ – občas se mezi plevíčky objeví květ – taková, která vás ihned zaujme, avšak není hloupá a nelze ji hned dostat na jednorázovku do postele. Dokonce stojí za to se snažit o něco více a investovaný čas i peníze se většinou vyplácí.

Pokud potkáte květ, věřte, že je to holka na vztah a možná i pro část vašeho mizerného života. Pozor však na „umělé květy“ – podprůměrná plevička, která se maskují za tunou make-upu, v horším případě mají umělé vlasy a v nejhorším případě oboje najednou. Po jejich odlišení a ranním probuzení vedle ní vás bude čekat velice nemilé překvapení. A pokud někdy narazíte na květ s nádhernými, hustými vlasy, doporučíme si za ně nejdřív trochu zatahat...

Zlatá růže – ideální žena, se kterou se doporučuje strávit celý život – bohužel neexistuje, je to jen legenda předávaná z generace na generaci.

Jelikož jsme při našich výzkumech dospěli k názoru, že pojem „**plevíčko**“ je moc obecný, rozdělili jsme tento druh žen do více druhů a poddruhů. Pojďme si jej tedy vysvětlit podrobně:

Rozdělení druhů:

Podprůměrné – plevičko má většinou nevábný vzhled, moc hubená také není a chytrá už vůbec ne, ale stále se nejedná o paběrek, má prostě „něco“ víc... Nejspíše má i minimálně jedno dítě. Zkušenější lovci volí toto plevičko jen pokud už není jiná možnost a je to taková jistota. Pro méně zdatné lovce je to ovšem předposlední stádium, jak si alespoň trochu zachránit čest než spadnou na úplné dno, do světa paběrků.

Průměrné – toto plevičko má většinou atributy jako vzhled, postava, inteligence na průměrné úrovni, avšak jedna z těchto vlastností vždy trochu dominuje a jedna zase trochu pokulhává. Není to úplně špatná volba, neurazí, ale ani nenadchne. Pokud chcete mít nějakou jistotu a nechcete jen tak přijít a bez snahy mít plevičko. Je to volba pro vás.

Nadprůměrné – pokud překecáte nadprůměrné plevičko, rozhodně vám ji bude kdekdo závidět. Jedná se o fajn holku pěkné postavy a budete si s ní mít i co říct. Ovšem do toho, aby byla květ, jí přece jen něco „málo“ chybí. Takový ten Xfaktor. Ale ruku na srdce, Hindenburg to není, hezká je, ve společnosti se za ni nebudete muset stydět. Sice to není výhra 5:0 nad Realem Madrid, ale

taková upachtěná výhra venku 2:1 na Spartě určitě ano.

A nakonec tu máme jeden zajímavý „poddruh“, o kterém jsme nevěděli kam ho zařadit, ale jelikož je toto častý úkon zkušenějších lovců, pojďme si ho představit:

Na rozjezd – každý to jistě zná. Máte po rozchodu, rozvodu či jste nedejpuběrek vdovec, ale chcete zpět do hry a do oceánu plevíček. A přesně k tomu slouží druh plevíčka tzv. „**Na rozjezd**“. Úroveň tohoto plevíčka má každý nastavenou jinak. Pro někoho to je krásná holka typu nadprůměrné plevíčko, pro něho jen hindenburg, zkrátka je to taková holka, kterou snadno dostanete, zvedne se vám sebevědomí – že na to ještě máte a můžete se směle odrazit k lepším kouskům. Bohužel, někomu stačí na rozjezd jedno plevíčko, někdo se rozjíždí hůře a při startování kašle jako volvo z pětáosmdesátýho roku a musí si na rozjezd stříhnout třeba 2 - 3 plevíčka než se chytí. Dr. Krápník potřeboval na rozjezd okonce pět plev (!!!). Jediná jistota je, že jakmile se rozjedete, tak toto plevíčko zmizí v prachu dějin. Zde hlavně neřešme svědomí a výčitky, že jste dané ublížil... ony to většinou o sobě ví. To máte stejné, jako kdybyste plakal nad zabitým kaprem. Kapr už od narození ví, že jeho posláním je co nejvíce se třít a pak skončit na talíři...

Příběh Dr. Krápníka – Setkání s umělým květem: Nastoupil jsem do nové práce, kde to bylo úžasné, jelikož zde pracovalo zhruba 200 lidí a z toho bylo cca 160 holek. Prostě ráj na zemi. Jelikož se pracovalo v otevřených kancelářích tzv. OPEN SPACE, byl jsem najednou velká ryba ve velkém rybníce, nevídané. Nejlepší ovšem bylo, že nás hned první den školící pracovník provedl všemi prostory, kde nám náležitě vysvětloval, co kde se děje, kdo kde pracuje... korzování bez práce!!! Nasadil jsem tedy náležitě taktiku „**mrdavé oči**“ a jal se lustrování místních plevíček, které byly zdánlivě průměrné až nadprůměrné. Dokonce i všudypřítomné paběrky jakoby nebyly, protože se díky pracovnímu kodexu (slušné oblečení) dokázaly zamaskovat

alespoň na podprůměrná plevička. Netrvalo dlouho a našel jsem tu nejlepší. Byla hezká, měla krásné dlouhé husté černé vlasy, no prostě květ! Ještě lepší bylo zjištění, že jsem měl pracovní místo hned za ní, takže to znamenalo každé ráno projít kolem a ještě si osm hodin odsedět kousek za ní a ještě ke všemu zády, takže jsem mohl házet zdánlivě vtipné komentáře a postřehy a neschovávat se. Hned od druhého dne jsem do toho začal šlapat a ráno si dával záležet **„aby se o mně vědělo,“** což jsem podporoval vtipnými hláškami na cokoliv, co mi přišlo vtipné. Netrvalo dlouho a slyšel jsem její hihňání pokaždé, když se mi něco povedlo vtipně plácnout. Zhruba po dvou týdnech mi od ní přišel e-mail a rozjeli jsme komunikaci na plno. Za pár dní jsme vyrazili na drink a jak to tak bývá (občas), z drinku ke mně... Postelová scéna na obzoru, opona se otevírá a já jsem se těšil, jak si zatahám za ty dlouhé havraní vlasy. Taky netrvalo dlouho a měl jsem příležitost, když tu „ouha“, v rukou mi zůstal pramen jejích vlasů?! WTF?!.... a pak druhý a třetí?... a pak jsem vyčerpáním usnul... Ranní probuzení bylo strašné, vedle mě leželo něco, co vypadalo jak oškubané kuře (během mého spánku si všechny „vlasy“ sundala z připínáků nebo co to bylo) a mě málem ranila mrtvice... Ty krásné dlouhé černé vlasy ležely uspořádané na nočním stolku vedle postele a vedle mě leželo „něco“, co tu krásnou černovlasou vílu nepřipomínalo ani omylem. Následovalo kvapné rozloučení a na své pracovní místo jsem od toho dne chodil oklikou. Naštěstí jsem za dva měsíce změnil zaměstnání a už jsme se nikdy neviděli. Nicméně to bylo poučení a od té doby se hned po podání ruky s plevičkem tážu na možnost zatáhání si za vlasy, alespoň decentně... Smutný příběh se smutným koncem a já nasraně dodávám: „Holky, proč si sakra kurvíte vaše vlasy všemožnými barvami, lakama a jinejma sračkama, když si pak musíte kupovat uměláky a nás lovce tím mást?! To si sakra nemůžete nechat vaše přírodní vlasy a prostě se smířit s barvou, se kterou jste se narodily?!